

कञ्जुराक्षसनामेदं तैलं हारीतभाषितम्” इति भावप्रका-
योक्ते तैलभेदे ।

कञ्जुमती स्त्री कञ्जुः साधनत्वेनास्त्यस्याः । मत्पुं डीप् ।
श्रुतिशम्भ्याम् तत्सेवनेहि कञ्जुरोगजननात् तथात्वम्
कञ्जोटीका स्त्री कञ्जस्य उटस्तृणादिकमिव इवार्थे कन् ।
वेलाञ्जले (काञ्चा) हेमच० । [यञ्याम् रत्नमाला ।
कञ्जोर पु० केन क्षुर्यते क्षर-लेपे कर्मणि घञ् ।
कञ्ची स्त्री कञ्च वा० डीप् । (कञ्चु) प्रसिद्धे कन्दभेदे । “महि-
षापुरयुद्धेषु कञ्चीरूपाणि सुव्रते ! । मम वैरिणिनायाय
पूजां गृह्य प्रसीद मे ” दुर्गाचीपद्धतिस्तत्तत्पूजामन्त्रः ।
“कञ्ची तु भेदिका गुर्वी कटुका पिच्छिला तथा । व्याम-
शातपित्तकरी भिषग्भिः परिकीर्त्तिता” राजवल्लभः ।
कञ्ज रोहे (गौलः) इदित् पर० अक० सेट् । कञ्जति अकञ्जोत्
उकञ्ज रोहोऽत्र जन्म तेनास्याकर्मकता । कञ्जारः ।
कञ्ज न० के जले जायते जन-ड । पञ्जजे राजनि० ।
कञ्जल न० कुक्षितं जलमस्मात् कोः कटु । अञ्जने
(काजल) तस्य संयोगाच्च भ्रमप्युदकमसिद्धं भवतीति तस्य
तथात्वम् अञ्जनशब्दे ६४ पु० विवृतिः । “सकञ्जलं
ताम्रघटे च घटं सर्पियुतं तस्यकमञ्जनम्” सुश्र० ।
“गाङ्गमण्डु सितमम्बु यासुमं कञ्जलाभसुभयत्र मज्जतः”
काव्यप्र० । श्लेखनसाधने इत्ये च (काञ्चि) “असित-
निरिभं स्यात् कञ्जलं सिन्धुपालम्” पुष्पदन्तस्तवः । मेघे
पु० शब्दमा० मत्स्यभेदे पुंस्त्री स्त्रियां गौ० डोष् । शब्दर० ।
कञ्जलं जातमस्य इतच् । कञ्जलित जातकञ्जले त्रि० ।
वमध्योऽपि एकाक्षरकोषेऽयं पठितः कञ्जलमिवाचरति
कञ्जल+किप् ततः अच् गौरा० डोष् ५ भिन्नितरसगन्धके
स्त्री । स्वार्थे कन् तत्कार्थे “शुद्धं स्रुतं तथा गन्धं स्रुज्जे
तावद् विमर्दयेत् । यावत् स्रुतं न दृश्येत किन्तु कञ्जलवत्
भवेत् । एषा कञ्जलिका ख्याता दृश्येणी वीर्यवर्जिनी ।
माभानुपामयोगेन सर्वव्याधिविनाशिनी” वैद्यकम् ।
कञ्जलध्वज पु० कञ्जलं ध्वज इवास्व । दीपे त्रि का० ।
कञ्जलरोचक पु न० कञ्जलं रोचयति च-णिच्-अच् ।
(पिबश्च) । वङ्गभाषायां प्रसिद्धे । दीपाधारे जटाध०
कञ्जट न० कचि-अटच् । (काचं डादाम्) जलतण्डुली ये
जलजशाकभेदे “पानीयतण्डुलीयवस्तु कञ्जटसदा-
हृतम् । कञ्जटं तिलकं रक्तपित्तानिलहरं लघु । (चक-
राद्) (हिन्दिभाषा) भावप्र० ।

कञ्जटादि न० चक्रदत्तोक्ते अतीसारवेगरोधके औषधभेदे

“कञ्जटजम्बुदाहिम्बुहङ्गाटकपलवित्त्वह्नीवेरम् । जल
ध्वनिगतसहितं गङ्गावेगमपि बन्ध्यात्” ।

कञ्जड पु० कचि-वा० अडन् । चक्रमर्दनहृत्ते शब्दचन्द्रिका
कञ्जार पु० कचि-भावे घञ् कञ्जं प्रकाशयत्यति च-अण्
कं जलं चारयति किरणेन चर-णिच् अण् वा । स्रुयं
जटाधरः । श्वकटहृत्ते च । [२ क्षुद्रस्फोटं वैद्यकम् ।
कञ्जिका स्त्री कचि-खुल् । श्वश्याख्यायां (कञ्जी) शब्दच०
कञ्जुक पु० कचि-प्रोतिबन्धयोः वा० उकन् । श्वारवाणे २ यो-
धादेशोलाकृतिसन्नाहे श्लौहमये कवचे ४ सर्पनिर्मोके
(खोलच) अमरः ४ खोलके (काचुलि) ५ वस्तुमात्रे उपा० को०
६ वङ्गापकट्टोताङ्गस्थितवस्त्रे (पुलादेर्जन्मोत्पत्तेः श्रुत्यादिभिः
स्वामिनोऽङ्गात् बलत्कारेण गृहीते वस्त्रे) हेमच० । ७ अथ-
धीभेदे स्त्री गौरा० डोष् भेदि० । टक्षीरीशब्दे रत्नमा०
“बलानि शूराश्च घनाश्च कञ्जुकाः ” चनसंहतकञ्जुकाः “क-
चिद्वेन्द्रगजाजिनकञ्जुकाः” साधः “अन्तःकञ्जुकिकञ्जुकस्य
विशति त्वासादयं वामनः” रत्ना० । “सख्यं किं करवाणि-
यानि यतथा यत् कञ्जुके सम्यः” अमरकथ० । “सुभाषि
तरसास्त्रादजातरोमाश्च कञ्जुकाः” पञ्चतन्त्रम् । “कञ्जुकं
तुल्यगर्भं तुलिकां स्रपवीतिकाम् काशी० । सोऽस्य जातः
तारका० इतच् । कञ्जुकित जातकञ्जुके त्रि० ।

कञ्जुकालु पु० कञ्जुकोऽस्यस्य आलुच् । सर्पे शब्दच० ।
कञ्जुकिन् पु० कञ्जु, क+अस्यर्थे इति । “अन्तःपुरचरोदहो
विप्रो गुणगणान्वितः । सर्वकार्यायैकुशलः कञ्जु-
कीत्यभिधीयते” इत्युक्तलक्षणे । रात्रामन्तःपुरा-
धिकारिणि “अन्तःकञ्जुकिकञ्जुकस्य” रत्ना० । श्वार-
पात्रे, श्वर्पे ४ जारे, ५ यवे, ६ घणके च राजनि० ।
तुल्यगर्भकञ्जुकादृतत्वात्तयोस्तथात्वम् । ७ आयङ्कवचे त्रि०
कञ्जुलिका स्त्री कचि-उलच् गौरा० डोष् स्वार्थे कन् तुल्ये
टाप् । स्त्रीणां कूर्पावस्त्रे (काचली) हेम० “त्वं सुभाषि
विनैव कञ्जुलिकया धत्से मनोहारिणीम् लक्ष्मीमित्यभि-
धाबिनि प्रियतमे” वा० द० । कनभावे । कञ्जुलीत्ययत् ।
कञ्जूल न० कचि-दीप्तौ जलच् । स्त्रीगान्धारणे उज्ज्व०
कञ्ज पु० कम् जले जायते । चतरानने हिरण्यगर्भे “अप एव
सस्र्ज्जादौ तासु दीजमवारुजत्” “तस्मिन् जज्ञे स्वयं
ब्रह्मा” मनुस्मृत्यस्य जलेजातत्वात्तथात्वम् । २ पद्मे
“वत्सर्भुजं कञ्जरथाङ्गशङ्खगदाधरम्” भाग० १, २, ६ ।
२ अमृतं च न० भेदिभिः । तत्र पद्मस्य जलजातत्वात्
अमृतस्य स्रुद्रोत्यजत्वात्तथात्वम् अमृतशब्दे विवृतिः । कम्